

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 162/2012-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. apríla 2012 prerokoval podanie JUDr. Š. H., predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. KP 4/2011-89, Nobs 184/2011 z 29. novembra 2011 označené ako „*námietka predpojatosti voči sudcom Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Ľudmile Gajdošíkovej, JUDr. Ladislavovi Oroszovi a JUDr. Jánovi Lubymu*“ vo veci vedenej na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 3307/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Ústavného súdu Slovenskej republiky Ladislav Orosz, Ľudmila Gajdošíková a Ján Luby **n i e s ú v y l ú č e n í** z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vedenom Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 3307/2011.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 2. decembra 2011 doručené podanie JUDr. Š. H., predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“), sp. zn. KP 4/2011-89, Nobs 184/2011 z 29. novembra 2011 označené ako „*námietka predpojatosti voči sudcom Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Ľudmile Gajdošíkovej, JUDr. Ladislavovi Oroszovi a JUDr. Jánovi Lubymu*“ vo veci

sťažnosti Ing. J. J., S. (ďalej len „sťažovateľ“), proti Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 3307/2011. Sťažovateľ v tomto konaní namieta porušenie základného práva podľa čl. 20, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 256/2010 z 27. júla 2011 a konaním, ktoré mu predchádzalo.

2. V bode 1 označené podanie navrhovateľa bolo na hlavičkovom papieri predsedu najvyššieho súdu a navrhovateľ bol podpísaný jeho zástupcom, predsedníčkou občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu.

3. Námietku predpojatosti voči sudkyni ústavného súdu Ľudmile Gajdošíkovej navrhovateľ v podstatnom odôvodnil tým, že *„v súvislosti s rozhodovaním o ústavnosti voľby predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako členka senátu sa bez využitia opozitného vóta vyjadrovala aj k jeho odborným schopnostiam pri vedení tejto voľby Súdnou radou Slovenskej republiky. Bola členkou senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý vydal rozhodnutie č. II. ÚS 5/03. V ňom sa na viacerých miestach spochybňuje jeho odbornosť a kvalifikovanosť. Z toho vyplýva dôvodná obava, že JUDr. Ľudmila Gajdošíková má vytvorené vnútorné presvedčenie o nedostatočných odborných schopnostiach a morálnych hodnotách JUDr. Š. H.“*

4. Námietku predpojatosti voči sudcovi ústavného súdu Ladislavovi Oroszovi navrhovateľ v podstatnom odôvodnil tým, že *«sa vecne prostredníctvom médií opakovane negatívne vyjadril k odbornosti a kvalifikovanosti JUDr. Š. H.– najmä v súvislosti s legitimitou zastávania funkcie predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Z mnohých jeho vyjadrení je možno uviesť napríklad správu vydanú SITA dňa 15. októbra 2000. L. Orosz uviedol, že „spôsob konania predsedu NS SR H. je podľa neho taký, že by bolo v záujme autority sudcovského stavu, aby ho vo funkcii nahradil niekto iný“. V ďalšej správe SITA uviedol: „H. mieša jablká s hruškami, a to nielen v podaní na ÚS SR, ale aj pri písaní*

svojich výhrad osobitnému úradníkovi OSN P. C. H. možno odvolať aj podľa platného právneho stavu a bude to aj v súlade s Ústavou SR, zdôraznil Orosz. “

Okrem... odborných schopností sudca JUDr. L. Orosz spochybnil aj... osobnostné kvality. V rozhovore pre denník SME 6. novembra 2002 uviedol: „Ja som už počas svojho pôsobenia v ústavnej funkcii poukázal na to, že na čele Najvyššieho súdu by bola vhodnejšia iná osoba, než je Š. H. K tomuto názoru som dospel na základe činnosti ústavnoprávneho výboru, keď sme veľmi často prichádzali do styku s pánom H.

Niektoré črty jeho osobnosti spôsobujú problémy pri riadení takej závažnej ústavnej inštitúcie, akou je Najvyšší súd, a vyslovil aj mnoho pochybných právnych názorov. Čo, samozrejme, nie je dôvod na jeho odvolanie z funkcie. Pri výkone tejto funkcie však treba mať určité osobnostné predpoklady a tieto podľa mňa pán H. nespĺňa. “».

5. Námietku predpojatosti voči sudcovi ústavného súdu Jánovi Lubymu navrhovateľ v podstatnom odôvodnil tým, že vzhľadom na kolegiálnu previazanosť s ostatnými členmi IV. senátu ústavného súdu „*možno mať pochybnosť aj o nezaujatosti sudcu JUDr. Jána Lubyho. Tento sudca sa bežne, minimálne v rámci plnenia pracovných povinností stýka s oboma označenými sudcami senátu, vníma ich postoje k subjektom zúčastneným v konaní, teda aj k osobe JUDr. Š. H. a je ich postojmi ovplyvňovaný. Daný vzťah už nemožno považovať za neutrálny, či spoločenský, keď jeho povaha sama osebe vzbudzuje pochybnosti o sudcovskej nezávislosti a nestrannosti.*“.

6. Vec bola v súlade s rozvrhom práce ústavného súdu na obdobie od 1. marca 2011 až do 28. februára 2012 (ďalej len „rozvrh práce“) predsedníčkou ústavného súdu pridelená na prerokovanie a rozhodnutie prvému senátu ústavného súdu.

7. Podľa § 27 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sudca je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti.

8. Podľa § 28 ods. 1 zákona o ústavnom súde účastník konania môže vyhlásiť, že niektorého zo sudcov odmieta pre jeho predpojatosť. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli do začiatku ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť najneskôr na začiatku ústneho pojednávania. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli v priebehu prvého ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť bez zbytočného odkladu. Na neskoršie vyhlásenie o odmietnutí sudcu pre predpojatosť sa neprihliada a ústavný súd už o ňom nerozhoduje. Podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre predpojatosť rozhodne iný senát; odmietnutý člen senátu nehlasuje. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedajúceho.

9. Podľa čl. IV bodu 1 rozvrhu práce na rok 2012 (platného v rozhodnom čase, pozn.) o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhoduje prvý senát, ak ide o sudcov štvrtého senátu.

10. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že existenciu nestrannosti sudcu treba posudzovať podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia a správania konkrétneho sudcu v danej veci, a tiež podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytoval dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť (III. ÚS 16/00). Obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu, čo znamená, že súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkovi postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutia vo veci. Nestranný súd poskytuje všetkým účastníkom konania rovnaké príležitosti na uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok, pokiaľ súd má právomoc o takomto práve rozhodnúť (napr. II. ÚS 71/97, III. ÚS 158/08).

11. Sudkyňa ústavného súdu Ľudmila Gajdošíková k námietke vznesenej navrhovateľom (pozri bod 3) uviedla, že *„Ide o opakovane uplatňovanie dôvodu predpojatosti vznesené JUDr. Š. H. voči mojej osobe, a preto k argumentom, ktoré*

uplatňuje v námietke predpojatosti voči mojej osobe, považujem za potrebné opakovane uviesť:

Nazdávam sa, tak ako som sa už v zásade k obdobnej námietke JUDr. Š. H. o mojej predpojatosti voči jeho osobe opakovane v iných veciach vyjadrila, že takto formulovaná námietka predpojatosti nemá opodstatnenosť.

Ja osobne som sa k odborným kvalitám a morálnym hodnotám predsedu najvyššieho súdu nikdy nevyjadrovala a neviem, z akého zdroja získal tieto informácie a použil ich ako argument mojej predpojatosti voči jeho osobe. Napokon v rozhodnutí označenom predsedom najvyššieho súdu sa žiadne hodnotenie jeho odborných schopností a morálnych hodnôt, na ktoré poukazuje, nenachádza. Toto rozhodnutie ústavného súdu je verejne prístupné a každý sa o tom môže presvedčiť...

Vzhľadom na to, že mám vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 3307/2011 ako členka IV. senátu rozhodovať, oznamujem, že námietku predpojatosti uplatnenú predsedom najvyššieho súdu považujem za nedôvodnú a oznamujem, že som spôsobilá a pripravená rozhodovať v predmetnej veci objektívne a nezaujato. “.

12. Sudca ústavného súdu Ladislav Orosz k námietke zaujatosti podanej navrhovateľom uviedol, že „JUDr. Š. H. odôvodňuje námietku predpojatosti voči mojej osobe... v zásade identickým, resp. porovnateľným spôsobom ako všetky ďalšie dosiaľ uplatnené námietky predpojatosti voči mojej osobe (napr. vo veciach vedených pod sp. zn. IV. ÚS 75/09, sp. zn. II. ÚS 340/09, sp. zn. IV. ÚS 345/09, sp. zn. PL. ÚS 92/2011, sp. zn. PL. ÚS 93/2011, sp. zn. Rvp 449/2011); podstata jeho argumentácie spočíva v tvrdení, že som sa v minulosti (ako poslanec Národnej rady Slovenskej republiky) viackrát negatívne vyjadroval prostredníctvom médií k jeho odbornosti a osobnostným kvalitám, čo zakladá jeho obavy z toho, že aj v konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 479/2011 budem k jeho osobe, resp. najvyššiemu súdu, ktorý ako štatutárny zástupca reprezentuje, pristupovať negatívne. Vo všetkých uvedených veciach som na ním uplatnené námietky predpojatosti reagoval svojimi vyjadreniami, na ktoré v podrobnostiach v záujme hospodárnosti odkazujem aj v tomto prípade a na tomto základe konštatujem, že voči mne uplatnenú námietku predpojatosti považujem za nedôvodnú a som vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 3307/2011 pripravený rozhodovať objektívne a nestranne. “.

13. Sudca ústavného súdu Ján Luby k námietke vznesenej navrhovateľom vo svojom vyjadrení uviedol: *«Nie sú mi známe žiadne dôvody uvedené v § 27 ods. 1 zákona... o ústavnom súde - pre ktoré by mohli vzniknúť pochybnosti o mojej nepredpojatosti (nemám žiadny vzťah k predmetnej veci, jeho účastníkom, ani k ich zástupcom), a preto sa necítim sa byť predpojatý vo veci a rozhodovať o nej.*

K zástupcom účastníka konania vzneseným námietkam v časti smerujúcej voči mne uvádzam, že ním namietaný pracovný kolegiálny vzťah (údajná previazanosť) s ostatnými členmi senátu IV. ÚS a tvrdené „vnímanie ich postojov k subjektom zúčastneným“ na konaní, nemôžu podľa môjho názoru predstavovať relevantné dôvody na moje vylúčenie z výkonu sudcovskej funkcie a nemožno z nich bez ďalšieho vyvodit', že by boli spôsobilé mať vplyv na moje nestranné rozhodovanie.»

14. Hoci sa úprava vylúčenia sudcu v základných rysoch zhoduje s úpravou obsiahnutou v iných procesných predpisoch, v jednotlivých typoch konania pred ústavným súdom však môžu nastať situácie, na ktoré nemožno celkom mechanicky aplikovať poňatie nestrannosti a nepredpojatosti, tak ako je uplatňované (i) v konaniach, ktorých predmetom je ochrana individuálnych subjektívnych práv (tak tomu je napr. pri abstraktnej kontrole právnych noriem), alebo (ii) v konaniach, kde je postavenie účastníka konania (jeho zástupcu) iné ako v klasickej procesnej schéme účasti (pozri napr. § 21 ods. 1, 3 a 4, § 49 a § 51 zákona o ústavnom súde).

15. V okolnostiach danej veci sťažnosť sťažovateľa smeruje proti rozhodnutiu najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 256/2010 z 27. júla 2011. Uvedenú vec v rámci dovolacieho konania prerokoval a o nej rozhodol z konkrétnych sudcov zložený dovolací senát. Predmetom rozhodovacej činnosti tohto dovolacieho senátu najvyššieho súdu bolo preskúmanie mimoriadneho opravného prostriedku (dovolania) podaného sťažovateľom.

16. Z tohto pohľadu je potrebné vnímať aj oprávnenie „zástupcu účastníka“ podať námietku predpojatosti voči vec prerokujúcim sudcom ústavného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. Rvp 3307/2011, najmä pokiaľ ide o dôvody uvádzané v tejto námietke.

Postavenie predsedu najvyššieho súdu JUDr. Š. H. v konaní pred ústavným súdom vedenom pod sp. zn. Rvp 3307/2011, iba ktorého osoby sa námietky predpojatosti týkajú (pozri body 3, 4 a 5), je prima facie iné/slabšie ako je postavenie vec prerokúvajúceho dovolacieho senátu (o ktorého vec v skutočnosti ide) alebo ako je postavenie priamych účastníkov konania pred všeobecným súdom (t. j. žalobcu a žalovaného). Za takejto situácie spravidla nemôže obstať námietka predpojatosti vznesená predsedom najvyššieho súdu (prípadne jeho zástupcom), ktorá sa týka výlučne vzťahu namietaných sudcov ústavného súdu k osobe predsedu najvyššieho súdu; osoba predsedu najvyššieho súdu totiž nie je účastníkom pôvodného konania, nebol ani členom dovolacieho senátu, ktorý o veci rozhodoval, a nepoukázal na také skutočnosti, ktoré potencionálne mohli nejakým spôsobom súvisieť s predpojatosťou sudcov Ladislava Orosza, Ľudmily Gajdošíkovej a Jána Lubyho (členov IV. senátu) vo veci ústavného prieskumu uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 6 Cdo 256/2010 z 27. júla 2011.

17. Po preskúmaní podnetu navrhovateľa prvý senát ústavného súdu nezistil také skutočnosti, ktoré by podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde viedli k vylúčeniu uvedených sudcov z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 3307/2011. Ústavný súd aj v iných prípadoch nepripustil námietky navrhovateľa podobného charakteru (III. ÚS 30/2012, I. ÚS 138/2012). Výrokom svojho rozhodnutia preto vyslovil, že sudcovia ústavného súdu Ladislav Orosz, Ľudmila Gajdošíková a Ján Luby nie sú vylúčení z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 3307/2011.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. apríla 2012